

СВЕТ АФОНА

ОДИН ДЕНЬ НА СВЯТОЙ ГОРЕ

ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΑΘΩΝΑ

ΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΣΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Το σύμβολο τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας εἶναι τὸ Βατικανό. Ἄν θέλεις νὰ μάθεις τί εἶναι ἡ καθολικὴ ἐκκλησία, πηγαίνεις στὸ Βατικανό. Βλέπεις τὰ λαμπρὰ παλάτια, τὴ συλλογὴ σπανίων μουσειακῶν εἰδῶν, τούς πίνακες καί τὰ ἀγάλματα πού φιλοτεχνήθηκαν ἀπὸ γνωστούς μαστοροὺς καί καλλιτέχνες. Ἡ ἴδια ἡ διαμόρφωση τοῦ κράτους ὅπου ὁ πάπας εἶναι καί προκαθήμενος καί μονάρχης, ὅλο αὐτὸ ἐνσαρκώνει καί ἀναπαριστᾷ τὸν καθολικισμό.

Το σύμβολο τῆς ὀρθοδοξίας εἶναι τὸ Ἅγιον Ὄρος. Δέν μποροῦν ὅλοι νὰ παρευθεοῦν ἐκεῖ, ἀλλά ὅλοι πρέπει νὰ μάθουν γιὰ τὴν ζωὴ τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Τὸ Ἅγιον Ὄρος εἶναι μία ζωντανὴ ἀπόδειξη τῆς ἀληθείας τῆς ὀρθοδοξίας. Πολλές θαυματουργικές εἰκόνες, πλήθος ἁγίων λειψάνων, ἀσκητήρια ὅπου ἀσκήτησαν μεγάλες μορφές ἁγίων. Ἡ κοινοβιακὴ ὀργάνωση τῆς ζωῆς τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐνσαρκώνει τὴν ὀρθόδοξη διδασκαλία γιὰ τὴν Ἐκκλησία.

Δέν μπορῶ νὰ φανταστῶ τὰ τελευταῖα εἴκοσι χρόνια τῆς ζωῆς μου χωρὶς τὴν κοινωνία πού εἶχα κάθε χρόνο μὲ τὸ Ἅγιον Ὄρος. Θα ἦταν φτωχότερη ἡ ζωὴ μου χωρὶς τὴν συνάντηση καί τὴν συζήτηση πού εἶχα μὲ τὸν γέροντα Παῖσιο, χωρὶς τίς ἀγρυπνίες καί τούς περιπάτους στὰ ἀγιορεῖτικα μονοπάτια;

Στὸ Ἅγιον Ὄρος γίνεσαι κοινωνός τῆς ἀρετῆς τῆς πνευματικῆς σύνεσης καί ὠριμότητας, μιᾶς ἀρετῆς πού τόσο στερεῖτε σήμερα ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος πού αὐξάνει μέσα στὰ πάθη καί τίς πλάνες. Στὸ Ἅγιον Ὄρος ζοῦν ἄνθρωποι πού ἔχουν κληθεῖ ἀπὸ τὸν Θεὸ γιὰ τὴ ζωὴ αὐτῆ, αὐτοὺς πρέπει νὰ ἀκολουθοῦμε καί νὰ μιμνημάστε.

Ἐπίσκοπος Σμολένσκ καί Βιάξιμσκ Παντελεήμων,
προϊστάμενος τοῦ τμήματος τῆς φιλανθρωπικῆς καί κοινωνικῆς
δράσης τῆς Ρωσικῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας

Τό Άγιον Όρος είναι κάτι μοναδικό στον κόσμο, είναι ένας παραδεισένιος τόπος, «μοναστική πολιτεία» όπως τό όνόμαζαν παλιά. Τό Άγιον Όρος ζει μέ τήν βυζαντινή ώρα. Η ώρα αὐτή είναι ἡ βάση γιά τή διαμόρφωση τοῦ τυπικοῦ τῶν ἀκολουθιῶν. Στό Άγιον Όρος ἐπιβιώνουν ἀρχαίες παραδόσεις μοναστικής ζωῆς. Τούς ἀγιολογίτες μοναχοὺς τοὺς χειροθετοῦν κατευθειαν στό μεγάλο ἀγγελικό σχῆμα. Ἀκόμη καί γνωστοί γέροντες ἀγιολογίτες συχνά δέν εἶχαν ἱερατικό ἀξίωμα παρά μόνο τό μοναχικό σχῆμα. Ο γνωστός σέ ὄλους γέροντας Παΐσιος ὁ ἀγιολογίτης δέν εἶχε ἱερατικό ἀξίωμα, ἀν καί ἦταν ἅγιος καί προορατικός. Ἀλλά ἀκόμη καί ἂν λαμβάνει κανεῖς ἱερατικό ἀξίωμα στό Άγιον Όρος, αὐτό δέν σημαίνει κάποια ἱεραρχική ἀνάβαση. Μόνο ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς τόν ὁποῖο ἐκλεγει ἡ ἀδελφότητα τῆς μονῆς εἶναι καί ἀρχιμανδρίτης. Οἱ ὑπόλοιποι μοναχοὶ εἶναι ἴσοι, ζοῦνε στίς ἴδιες συνθήκες, τρώνε στήν ἴδια τράπεζα. Στό Άγιον Όρος ὑπάρχουν διάφορες μορφές ὀργάνωσης τῆς μοναστικῆς ζωῆς, κοινόβια ἀποτελοῦν τά μεγάλα μοναστήρια, καί σέ μορφή συνοδειῶν ζοῦν σέ σκήπτες καί κελιά. Τό τυπικό εἶναι αὐστηρό, ἔχουν πολλές ἀκολουθίες, τρώνε καί κοιμοῦνται ἐλάχιστα, καί προσεύχονται πολύ τίς νύχτες. Σέ κάποια μοναστήρια ἀναβίωσε ἡ ἡσυχαστική παράδοση, ὅταν δηλαδή ὁ μοναχός λέγοντας τήν εὐχή μέσα στή νύχτα συνοδεύει τήν προσευχή του μέ 200 στρωτές καί 2000 ἀπλές μετανοίες.

Όταν ἐρχεται κανεῖς στό Άγιον Όρος, ἔχει τήν ἐντύπωση ὅτι βρισκεται σέ ἄλλο κόσμο. Δέν ὑπάρχουν οἱ συνήθειες συζητήσεων, ὑπάρχει ἡσυχία καί γαλήνη. Εἶναι ἕνας κόσμος διαφορετικός. Παλιά το μοναδικό μεταφορικό μέσο στό Όρος ἦταν τά μουλάρια. Τώρα παντοῦ ἔχει αὐτοκίνητα καί οἱ δρόμοι συνεχῶς ἐπεκτείνονται. Παρ' ὅλα αὐτά ὁμως ἡ ἰδιαίτερη πνευματική χάρη τοῦ τόπου παραμένει ἀναλλοίωτη. Ἐκεῖ εὐκόλα μπορεῖς νά προσευχηθεῖς, εἶναι τόπος περισυλλογῆς. Εἶναι ἰδιαίτερη χαρά νά περπατάς στά μονοπάτια τοῦ Όρους καί νά προσεύχεσαι. Ἀπό μόνα τους φεύγουν τά πάθη, τό ἀγχος, οἱ μερίμνες, ὅλος ὁ κοσμικός θόρυβος.. Ἐνα κύμα προσευχῆς καί χάρις σέ ἀνάγει στά οὐράνια.

Υπάρχουν πολλές περιπτώσεις ὅπου ἄνθρωποι ὑποκινούμενοι ἀρχικά ἀπό ἀπλή περιέργεια ἤρθαν στό Άγιον Όρος καί τελικά ἐγιναν χριστιανοί. Ζώντας στόν κόσμο, πολλοί νομίζουν ὅτι ὁ χριστιανισμός εἶναι ἕνα ἀπομεινάρι τοῦ παρελθόντος, ἀποτελεῖται ἀπό γέρους καί φανατικούς καί εἶναι τέλος πάντων κάτι πεπερασμένο. Όταν ἐρχεσαι ὁμως στό Άγιον Όρος βλέπεις φανερά ὅτι δέν εἶναι ἔτσι. Ὅτι πῶ ὁμορφο, ὡραῖο καί γνήσιο ὑπάρχει, ζει καί θριαμβεῖι στό Άγιον Όρος. Ἀρχίζεις καί καταλαβαίνεις ὅτι χωρίς ὅλα αὐτά πού δίνει ὁ κόσμος μπορεῖ νά ζήσει κανεῖς ἐνῶ χωρίς τό Άγιον Όρος ὁ κόσμος θα στερηθεῖ ὅτι πῶ ουσιώδες καί σημαντικό — τήν φανερά θριαμβεύουσα Χριστιανική πίστη.

Στό Άγιον Όρος αὐτή τή στιγμή ἐκτός ἀπό τό πνευματικό, τό πολιτισμικό καί μορφωτικό επίπεδο εἶναι πολύ ὑψηλό. Πολλοί ἀπό τοὺς μοναχοὺς εἶναι γνωστές πολλῶν γλωσσῶν, στά μοναστήρια εἶναι ἀναπτυγμένη ἡ ἱεραποστολική δράση. Οἱ μοναχοὶ τοῦ Άγιου Όρους διακονοῦν τόν κόσμο μέ τήν προσευχή καί μέ ἰδιαίτερη ἀγάπη καί ζεστασιά φιλοξενοῦν τους προσκυνητές. Ὅποιοι βρέθηκε γιά πρώτη φορά στό Άγιον Όρος, γεμίζει ἀπό ἀγάπη γι' αὐτόν τον τοπο καί ἀπό ἕναν ἰδιαίτερο πόθο ὁπωσδήποτε νά ξαναγυρίσει. Ἐτσι ἔγινε καί μέ ἐμένα. Ἐχω ἐπισκεφθεῖ τό Όρος πάνω ἀπό εἴκοσι φορές καί δέν μπορῶ νά φανταστῶ τή ζωή μου χωρίς τίς ἐπισκέψεις αὐτές.

Όλοι γνωρίζουν ὅτι στό Άγιον Όρος ἔζησαν καί ἀγωνίστηκαν πλήθος μεγάλων ἁγίων. Τόν μοναχισμό στή Ρωσία τόν ἔφερε ὁ ἅγιος Ἀντώνιος, ὁ ὁποῖος ἦταν πρώτη ἀγιολογίτης μοναχός, ἔμεινε ἐκεῖ γιά πολλά χρόνια, καί ἔγινε φορέας τῆς Ἀθωνικῆς μοναστικῆς παραδόσεως. Ἀργότερα ἦρθε στό Κίεβο καί ἐγκαταστάθηκε στίς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ Δνεπίερου σέ μιὰ σπηλιά, ἐκεῖ ἀπέκτησε μαθητές. Ἐτσι ἔγινε ἡ Λαύρα τοῦ Κιέβου, το πρώτο ρωσικό μοναστήρι, πού ἔγινε ἡ μητέρα τῆς μοναχικῆς ζωῆς στή Ρωσία. Δέν μπορεῖ νά φανταστῆ κανεῖς τή Ρωσία χωρίς τήν Λαύρα τοῦ Κιέβου. Η σχέση λοιπόν τοῦ Άγιου Όρους —

μέ τη Ρωσία έχει χιλιόχρονη παράδοση. Ένας από τους πολύ ώριμους ρώσους αγωνιστές είναι ο άγ. Παΐσιος Βελιτσκόβσκι ο οποίος έμεινε για πολλά χρόνια στο Άγιον Όρος και μετέφρασε στά ρωσικά πολλά έργα αγίων Πατέρων που μέχρι εκείνο τόν καιρό ήταν άγνωστα στη Ρωσία. Ο κόπος του άργότερα συνεχίστηκε στην Όπτινα. Ένας άλλος μεγάλος άγιος ο Θεοφάνης ο Έγκλειστος και πολλοί άλλοι. Ο σύνδεσμος τών πνευματικών παραδόσεών μας είναι εμφανής. Το Άγιον Όρος και τώρα τρέφει με την πνευματική του χάρη όλον τόν όρθόδοξο κόσμο.

Τόν 19^ο αιώνα πολλοί ρώσοι έτειναν να έρθουν στο Άγιον Όρος. Η όκτωβριανή επανάσταση άλλαξε πολλά πράγματα. Ήδη στά μέσα τού κ' αιώνα έμειναν στο Όρος ελάχιστοι ρώσοι μοναχοί. Σήμερα και πάλι ένα μεγάλο ρεύμα ρώσων προσκυνητών τείνει να έπισκεφθεί τό Άγιον Όρος, να άναπαυθεί πνευματικά τρεφόμενοι από την ζωηφόρο πηγή τού μοναχικού αγώνα. Η ζωντανή σχέση τού Άγιου Όρους μέ τη Ρωσία συνεχίζεται. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα τής μεγάλης επίδρασης που ασκεί το Άγιον Όρος στη ζωή τού συγχρόνου ρωσικού μοναχισμού είναι τό μοναστήρι στό Βάλαμο, που έχει υιοθετήσει πολλά στοιχεία από την παράδοση τών μοναστηριών τού Άγιου Όρους.

Ή γνήσια μοναχική ζωή είναι ή άληθινή και γνήσια όμορφιά και ή κάθε έπαφή μέ αυτήν, ή κάθε έπίσκεψη στό Άγιον Όρος άποτελεί ένα πραγματικό δώρο Θεού.

Φέγγει όλόκληρο τό φεγγάρι,
Με άναστεναγμούς, κοιμάται ή συχα ή Θάλασσα.
Τί όμορφος κόσμος
κρύβεται έδώ μέσα στην ή συχη νύχτα.

Πρωτοπρεσβύτερος Βλαδίμηρος Βορομπιόβ,
προϊστάμενος ναού άγ. Νικολάου, πρύτανης
του Ορθόδοξου Πανεπιστημίου του Άγιου Τίχωνος στη
Μόσχα

Πά ὄλο τόν κόσμο τό Ἅγιον Ὅρος εἶναι ἓνα μυστήριο, ἓνα ἀγνωστο καί μυστηριώδες νησί ἀγιότητας τό ὄποιο περιτριγυρίζουν κύματα ἀνθρωπίνων παθῶν. Το Ἅγιον Ὅρος εἶναι ἓνα μυστήριο, μέ τό ὄποιο ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ συγκαταβαίνει στήν ἀνθρωπότητα. Ἐνα μεγάλο αἴνιγμα, τό ὄποιο πολλοί δέν τό καταλαβαίνουν. Εἶναι ἓνα αἴνιγμα πού αἰώνια ἔχει δοθεῖ στήν ἀνθρωπότητα, ἡ ἀπάντηση στό ὄποιο βρίσκεται στό ἴδιο τό Ἅγιον Ὅρος, στοῦς ἀνθρώπους πού τό κατενόησαν καί πού τό ἔχουν συλλάβει. Ὁ τόπος αὐτός εἶναι ἰδιαίτερος τόπος πού τόν ἔχει ἐκλέξει ἡ ἴδια ἡ Θεοτόκος γιά νά γνωρίσει ἡ ἀνθρωπότητα τήν ἀλήθεια τῆς ὀρθόδοξης πίστεως. Εἶναι ἓνα μικρό κομματάκι γῆς μέσα σέ ὄλο τόν κόσμο πού εἶναι προορισμένο γιά μιά καί μοναδική μαρτυρία. Ἀπό ἐκεῖ ἐκπέμπονται ἀκτίνες ἀγιότητας καί προσευχῆς, πού σώζουν τόν κόσμο, καί σκεπάζουν ὄλο τό Σύμπαν.

Ἀπό τοῦς ἀνθρώπους πού εἶχαν τήν ἐνλογία νά ἐπισκεφθοῦν το Ἅγιον Ὅρος, δέν μπορεῖ ὁ καθένας νά τό καταλάβει. Τό νά ἔρθεις στό Ἅγιον Ὅρος δέν σημαίνει ὅτι θά τό γνωρίσεις καί θά τό καταλάβεις. Πά τοῦς περισσότερους Ρώσους προσκυνητές πού ἔρχονται στό Ἅγιον Ὅρος ὁ τόπος αὐτός παραμένει ἓνα μυστήριο. Πολύ ἐπιφανειακά τό ἀγγίζουμε. Πά νά καταλάβεις τό μυστήριο τοῦ Ἅγίου Ὅρους πρέπει νά εἰσχωρήσεις στό πνευματικό του βάθος, καί αὐτό δέν μπορεῖ νά τό κάνει ὁ καθένας. Πά μένα το Ἅγιον Ὅρος εἶναι φωτεινός τόπος γαλήνης καί ἡσυχίας, πού δέν τό ἔχω συλλάβει σέ βάθος.

*Πρωτοπρεσβύτερος Αλέξανδρος Σαλτικός,
προϊστάμενος τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου
στό Καντασάχ στή Μόσχα, κοσμήτορας τοῦ τμήματος ἐκκλησιαστικῆς τέχνης
στό Ὁρθόδοξο Πανεπιστήμιο τοῦ Ἅγίου Τύχωνος στή Μόσχα*

Τό Φώς στον Άθωνα είναι συμπυκνωμένο. Εδώ ή δρασις, δέν είναι άποτέλεσμα κάποιων φωτεινών άκτινων, πού μεταφέρουν τά είδωλα του κόσμου στό βυθό του όφθαλμου και από εκεί φθάνουν στον έγκέφαλο. Η δρασις στον Άθωνα δέν είναι βιολογικό φαινόμενο· είναι δύναμις ψυχής. Είναι τό φώς του πνεύματος πού βγαίνει από τό βλέμμα για να συναντήσει τον κόσμο. Για τους κατοίκους του Άθωνα ή δρασις είναι άσκησις. Μία άσκησις, πλημμυρισμένη στον ιδρώτα της μετανοίας, πού έχει χαραγμένα τά αποτυπώματά της στους κόμπους των χειρών και των γονάτων. Τά σώματα αυτά αγαπά τό Φώς του Άθωνα και σ'αυτά κατοικεί και στήνει τό θρόνο του. Τό Φώς γίνεται δύναμις ψυχής πού αγκαλιάζει και αγιάζει όλα τά όρώμενα. Οί φωτεινές ψυχές αυξάνονται και πλημμυρίζει φώς. Στο Όρος τό Άγιον πέρασαν δώδεκα αιώνες πάλης με τό φώς. Ακόμη και τό έσχατο πετραδάκι του Όρους έχει κάτι να πει γι' αυτό τό Φώς. Κάποιος άγιος πέρασε από εκεί, τό πάτησε και φωτίσθηκε. Ό,τι κι άν άκουπήσεις στον Άθωνα, θα σε φωτίση..., άν διψάς για Φώς. Οί κάτοικοι εδώ ύμνουν τό Φώς αυτό μέσα στο σκοτάδι της νύκτας. Φωτίζουν τις ψυχές τους μέσα στο ήμίφως των κερών. Φωτίζονται οί πέτρες και τά κτίρια. Φεγγαροβολουν οί λόφοι και τά δάση. Το ώραίο είναι, ότι και αυτοί πού δέν έχουν δύναμη ψυχής να ιδούν, λένε ότι κάτι συμβαίνει εδώ, κάτι μάς παρηγορεί. Έρχονται και ξαναέρχονται, και κάποιοι μένουν μόνιμα. Η πάλη με τό Φώς είναι ισόβιος. Πολλοί προσκυνητές του Άθωνα έρχονται με μηχανές καταγραφής φωτός. Δέν τό βλέπουν τό Φώς, αλλά προσπαθούν να πιάσουν τά ίχνη του. Κάποιοι τά λερώνουν, κάποιοι τά σέβονται.

Ήμουν, πριν χρόνια, στην έορτή του Αγ. Ανδρέου του Πρωτοκλήτου, στη ρώσικη σκήτη δίπλα στις Καρυές. Είχα άνέβει στο ύπερών για να βλέπω τά τελούμενα πανοραμικά. Δίπλα μου άκουσα ρώσικη συνομιλία. Ήταν δύο παιδιά από τή σχολή της Άθωνιάδος, τό ένα λίγο μεγαλύτερο. Το πιο μεγάλο είχε στο βλέμμα κάποιες άνταυγεις φωτεινές. Μετά από λίγο καιρό, ή χάρις του Θεου με έφερε ως καθηγητή άγιογραφίας στη σχολή της Άθωνιάδος. Έτσι, τον συναντήσα εκεί ξανά, και τό παιδί αυτό, πού έψαχνε τό Φώς, έγινε μαθητής μου. Για αρκετά χρόνια παρακολουθούσα, πλέον από κοντά, την πορεία του, την δινα του να καταγράφη τό φώς στα πρόσωπα των ανθρώπων. Τον συγκινούσαν πράγματα, πού οί άλλοι τά προσπερνούσαν αδιάφορα. Εγώ χαίρόμουν. Μου άρεσουν οί άνθρωποι πού τρέχουν πίσω από τό Φώς. Το παιδί μεγάλωνε. Μάθαινε να άγιογραφή, να βλέπη τό φώς μέσα στις εικόνες. Θα μπορούσα να πω, ότι ό ένας περικύκλωνε τον άλλον, τό παιδί τό φώς και τό φώς τό παιδί. Έτρεχε, γεμάτος χαρά (είναι αλήθεια ότι τό φώς δίνει χαρά) να μου δείξη τις έναγωνίες καταγραφές πού έκανε πάνω στα ίχνη του φωτός. Εγώ έβλεπα και χαίρόμουν, για τό πως έβλεπε τό φώς και τό κατέγραφε, για τό τι ακριβώς τον συγκινούσε μέσα στον Άθωνα. Τελείωσε τή σχολή, τελειώνει και τό πανεπιστήμιο, αλλά τό Φώς του Άθωνα δέν τό εγκαταλείπει. Παλεύει ακόμα.

Έφθασε, όμως, ή ώρα ό αγαπητός μου Σέβα, τό παιδί πού ήπτε από τό Φώς του Άθωνα, να μεταδώση και στην αγαπητή του πατρίδα, μερικές από τις φωτεινές καταγραφές του από την ζωή στον Άθωνα. Το Φώς για να τό διατηρήσης, πρέπει να τό μεταδώσης. Όσοι έχουν φώς στην ψυχή τους θα χαρούν γι' αυτή την μαρτυρία πού καταγράφεται μέσα στις σελίδες αυτού του βιβλίου. Είναι τά ίχνη του Φωτός στον Άθωνα συνελεγμένα από έναν άνθρωπο (τοτε παιδί) πού διψάει για Φώς. Εμείς, από τό Όρος τό Άγιον, εύχόμεθα στον φωτογράφο και στους θεατές αυτού του βιβλίου, πλουσιώτερον Φώς. Άμην.

Μοναχός Παΐσιος Καρεώτης
Καθηγητής Εικονογραφίας
Αθωνιάδος Ακαδημίας (Καρυές, Άγιον Όρος)

ΡΑΝΝΙΑ ΣΛΥЖΒΑ — ΠΡΩΪΝΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Καждую полунощницу и каждую утрёную совершается настоящий подвиг. Особенно на воскресных службах. В тишине ночи монах сотрясает вселенную. Его сопровождают Святые Воспоминания и даруют ему живое бдение. Монах минует мирской разум, светные мысли, обилие информации и встает на колени, дабы молитва приобрела силу. Молитва есть нечто большее, чем набор слов и имен. Всякое слово молитвы становится расщелиной, через которую проникает Свет. Поэтому службы со множеством святых слов становятся для монаха средством восприятия непреходящего Света.

Σέ κάθε μεσονυκτικό και κάθε ὄρθρο, ἀρχίζει ἡ ἀληθινή μάχη. Ἰδιαίτερα ὁμως οἱ κυριακάτικες ἀκολουθίες γίνονται ματωμένες και πασχαλινές. Μέσα στή σιωπή τῆς νύκτας, ὁ μοναχός ταραίζει το σύμπαν. Μνήμες ἁγίες, καρδιακές, παραστέκουν στο πλευρό του και τοῦ χαρίζουν μιὰ ζωηρή ἀγρυπνία. Προσπερνᾶ τρέχοντας τήν λογική, τίς ιδέες και κάθε πληροφόρηση, και... γονατίζει, γιά νά ἀποκτήσει ἡ προσευχή τή δύναμή της. Ἡ προσευχή εἶναι κάτι περισσότερο ἀπό μιὰ παράθεση λέξεων και ὀνομάτων.

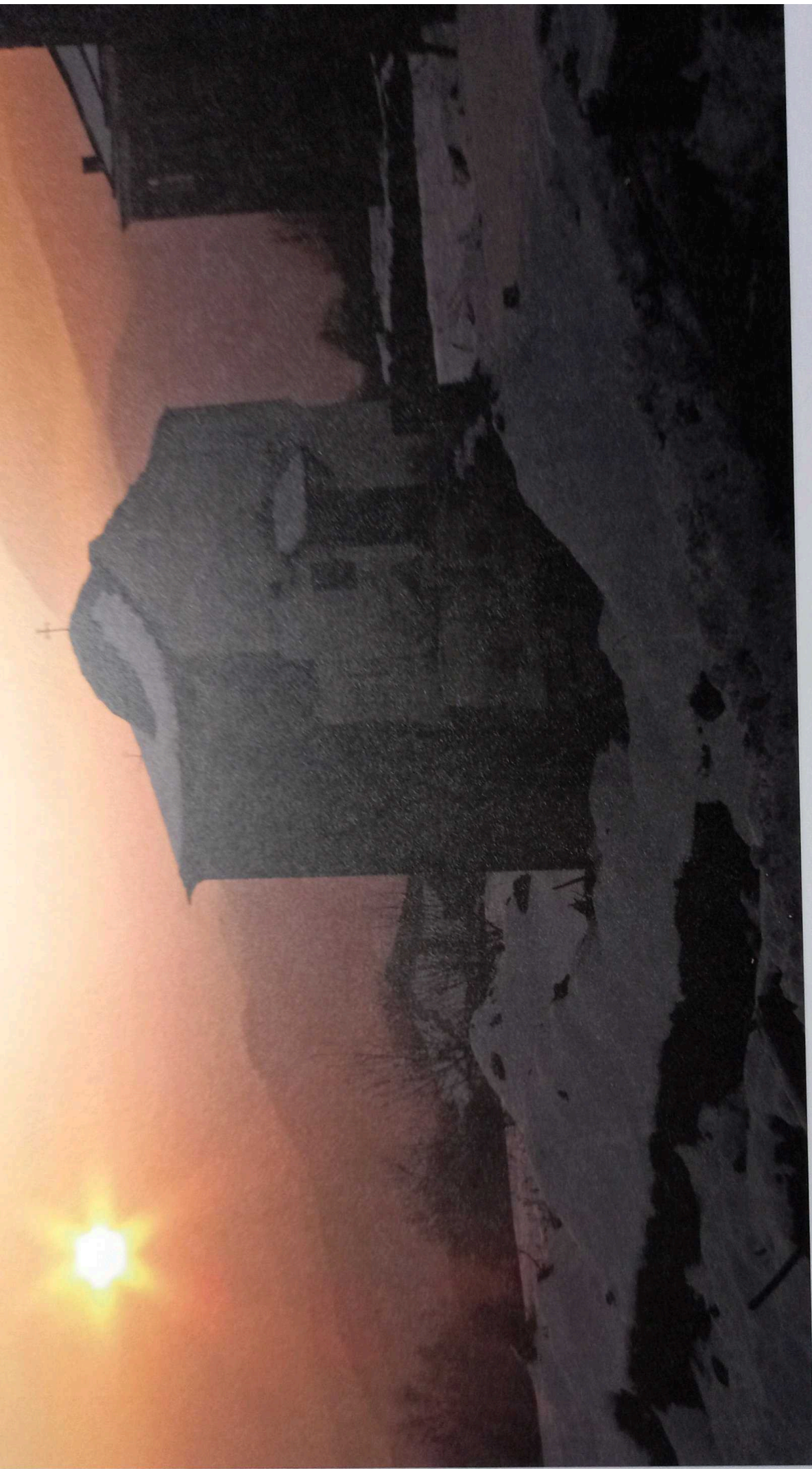
Κάθε λέξη εἶναι και μιὰ ρωγμή γιά νά περάσει τό φῶς. Γι' αὐτό και οἱ ἀκολουθίες, μέ τό πληῆθος τῶν ἁγίων λέξεων, γίνονται γιά τόν μοναχό πλημμυρίδα Φωτός.

Κελлия Σвятых Αρχαγγελων. Отец Серафим зажигает лампады перед службой.
Κελλί Αγ. Αρχαγγέλων. Ο πατήρ Σεραφεΐμ ανάβει τὰ καντήλια πρὶν τὴν ἀκολουθία.

*В лампаде перед иконой зажигается маленький огонек в благодарность
Тому, Кто дарует восход солнца всем, праведным и неправедным.*

Μικρή φλογίτσα ανάβει στό λαδοκάντηλο τῆς εικόνας,
Εὐχαριστία σέ Αὐτόν πού ἀνατέλλει τόν ἥλιο ἐπί πάντας, δικαίους καί ἀδίκους,

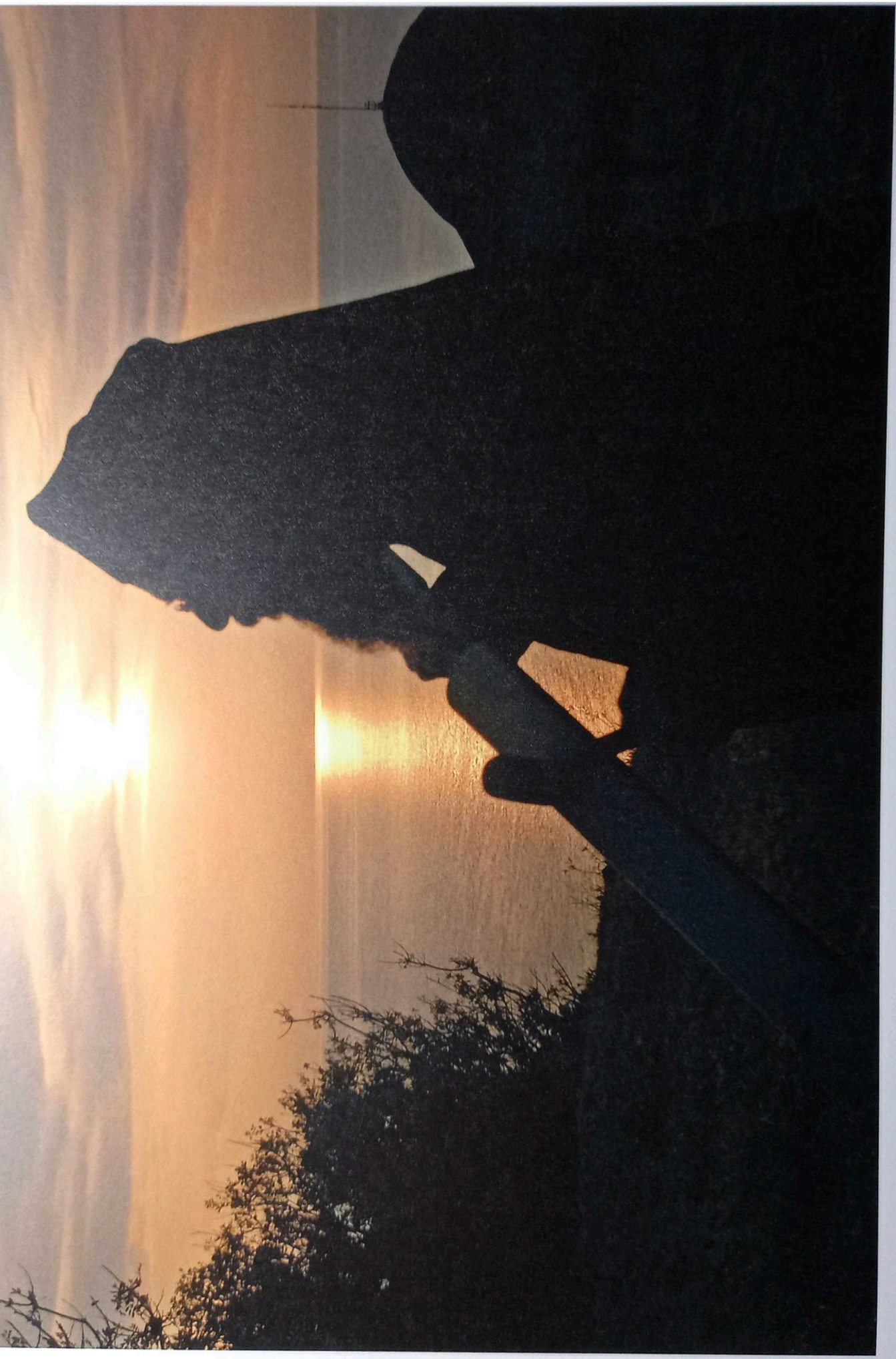

Каряя — столица Афона.

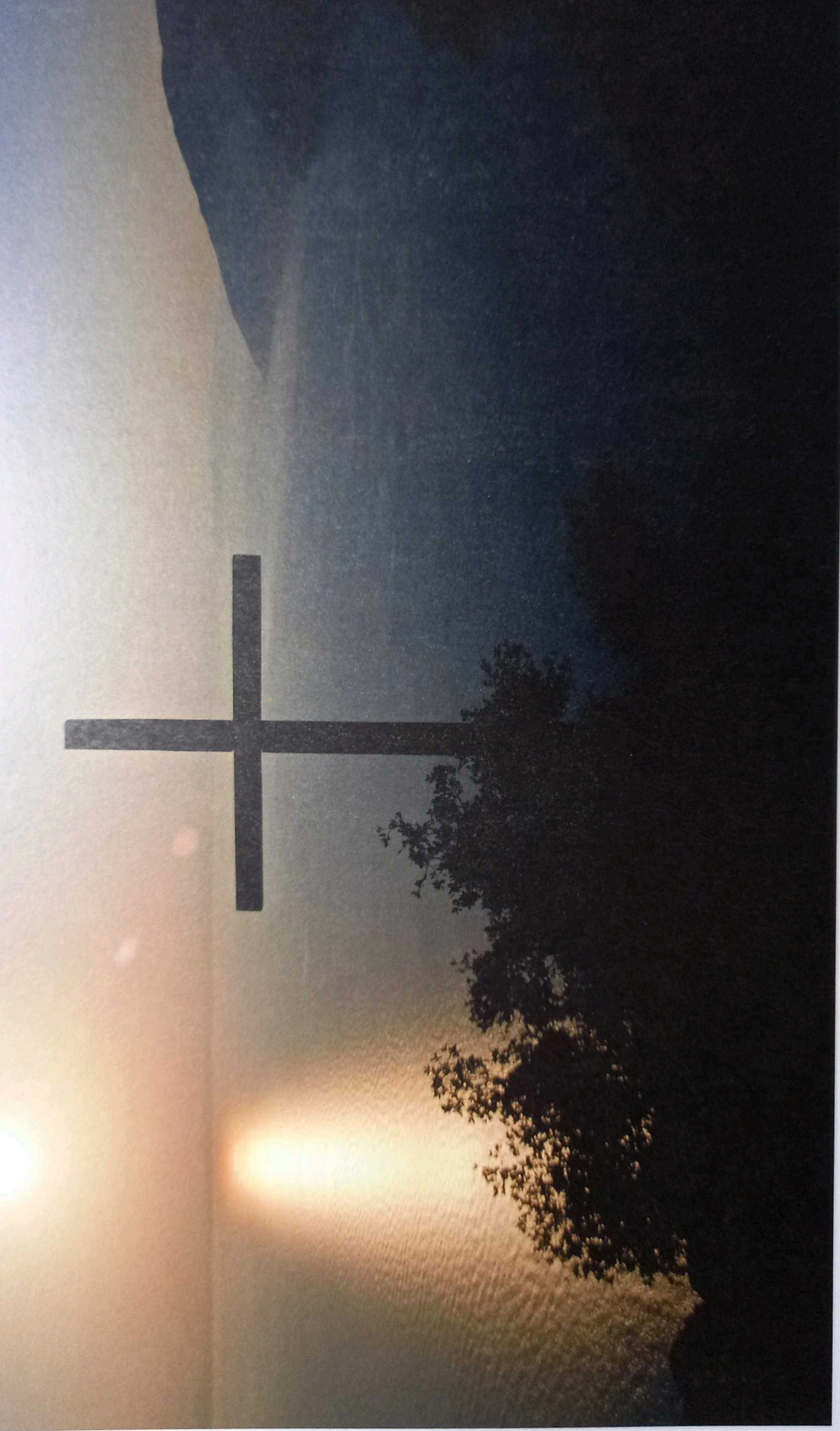
Καρυές — πρωτεύουσα τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Здесь Свет открывает свои врата.

Ἐδῶ ἀνοίγει τὸ Φῶς τὶς πύλες Του.

Μοναστήρι Иβιρον (Иβερский). Ο πατήρ Κάλλιτος χτυπάει τό τάλαντο, καλώντας τούς πατέρες στην ακολουθία.

Πολύστρον Αφον υζκώι πολωσώι ζεμλι να 60 κιλωμετρων νδαετασ ν Εγείσκειο μερε,
Ἦ χερσόνηρος τοῦ Ἄθω.

«Μολιτβα εστω βεσeda Δυχα κ Βογυ», (Πρεποδοβνύι Ηιλ Σιναϊσκήι)

Ἦ προσευχή εἶναι ἡ συναναστροφή τοῦ νοῦ μέ τόν Θεό. (Ἀγίου Νεῖλου)

Οтец Аверкий поет антифоны.

Ο Γέρων Άβέρκιος ψάλλει τὰ ἀντίφωνα.

Каждый день на продолжительных службах монах следует по стопам Христа.

Καθημερινά στις πολύωρες ακολουθίες ὁ μοναχός βαδίζει στὰ ἴχνη τοῦ Χριστοῦ.

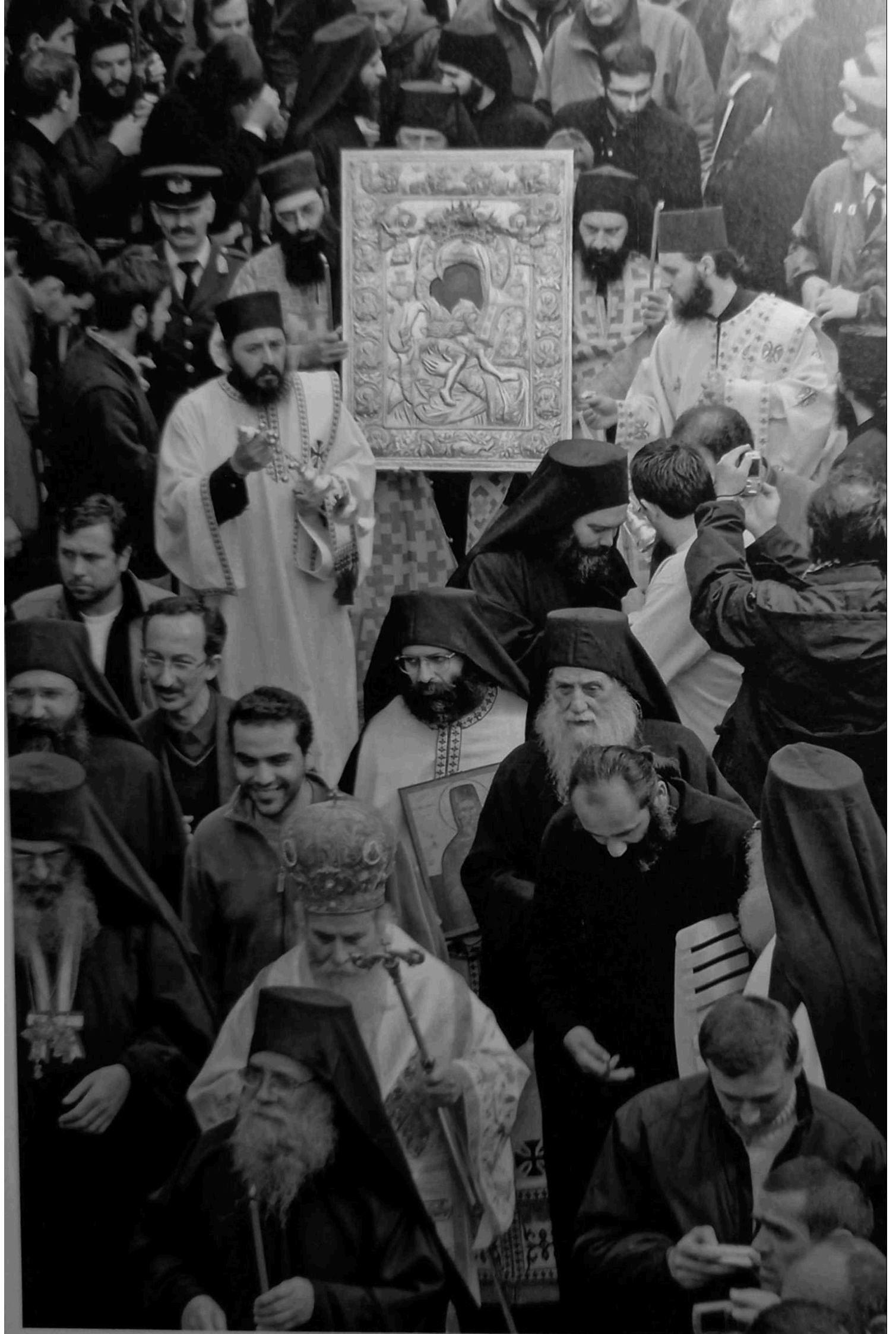

Προσκομιδία.

Προσκομιδή.

«Любовь Божия соединила небо с землей». (Святитель Иоанн Златоуст)

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἔνωσε τὸν οὐρανὸ μέ τῆ γῆ. (Ἄγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος)

Святогорский монах держит в
руках икону своей Матери.

Ένας άγιορείτης μοναχός κρατώντας
τήν εικόνα τής Μητέρας του.

Κελлия Святого Стефана русского Пантелеимонова монастыря в Карее. Отец Нил.
Κελλί Άγ. Στεφάνου Ίερᾶς Μονῆς Άγ. Παντελεήμονος Ρωσικοῦ.

Приготовление просфор в монастыре Симонопетра.

Έτοιμάζοντας τὰ πρόσφορα.

Выпекание просфор — одно из тех послушаний, которые выполняются с большой тщательностью.

Ἡ κατασκευὴ τῶν προσφῶρων εἶναι μίᾱ ἀπὸ τῆς ἰδιαίτερα προσεκτικῆς φροντίδης στό κοινόβιο.

Дверь в пещеру русского подвижника XI века преподобного Антония Печерского, основателя Печерской лавры.

Πόρτα της σπηλιάς του Ἁγίου Ἀντωνίου ἔζησε τὸν 11^ο αἰῶνα, ἰδρυτὴ τῆς Λαύρας.

Крест — жизнь монаха.

Ὁ Σταυρὸς εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ μοναχοῦ.

Вид с дороги близ

Θέα ἀπὸ τῆς

Святогорские с

